

отвори прозорца, и благородното птиче хвъркна на рамото ѝ за да го поинява. Погледни, рѣте майка ѝ, хубавѣтъ чървенъ огърлицъ дѣно има на шійтъ нанетинъ мыслиж да е писмо. Каква чюдесна мысль имаж на около дѣтцата! Господаръ испыта отблизо вингѣтъ, и надписа бѣше тѣй: „Прочети поскоро“. Разгърна го, погледна, и лице му ся намѣни. Боже мой! каза, что е това!

Что е прочее извымахъ майка и дѣщеря растрепераны. Господарѣтъ нача да чите.

„Благороднѣйшій Гне! Двамата поклоници, които ще стигнатъ въ кукѣтъ ви, сж двама разбойци, отъ голѣмѣтъ ебирциня (тайфа), что побѣдихте; по старій ся зове Ликогіанъ а по младій Аркудоманоль; на гърдыты си носѣтъ шлемове, и подѣ дрѣхыты си иматъ ханджере, прѣобразени на поклоницы. Тая ноцъ имѣтъ намѣреніе, да убіѣтъ тебе женѣтъ, дѣщерѣтъ, и сичѣты твои хора, сътиѣ да да попленижтъ кулѣтъ и да ѣ изгорѣтъ,